

la humanitat

Any II : Núm. 347

Barcelona, dimarts, 20 desembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647

Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

A LA GENERALITAT

EL PRIMER GOVERN DE CATALUNYA AUTONOMA

Com saben els nostres lectors, ahir, a la tarda, es reuniren a la Generalitat, sota la presidència del senyor Macià, els consellers dimissionaris.

A dos quarts de vuit, sortí del despatx de Cultura, el President, senyor Macià, el qual féu interessants declaracions als periodistes.

Començà dient que havia quedat constituït el nou Govern, que avui dimarts ha de presentar-se al Parlament.

Seguidament facilità la llista dels consellers, que és la següent: Vice-presidència i Obres públiques: Joan Lluhi i Vallescà.

Justícia i Dret: Pere Comes. Governació: Josep Terradellas. Finances: Carles Pi i Sunyer.

Treball i Assistència Social: Francesc X. Casals.

Cultura: Ventura Gassol.

Agricultura i Economia: Antoni Xirau.

El Departament de Sanitat, passa a formar part del de Governació.

—Com veieu—segui dient el senyor Macià—, el Departament de Sanitat desapareix i les funcions que tenia al seu càrrec, passen al Departament de Governació i al de Treball. El Departament d'Agricultura, des d'ara tindrà el corresponent titular, que és el senyor Xirau, el qual s'encarregarà també d'Economia, en virtut de la dimissió del senyor Serra i Moret.

Les Comissaries continuaran essent, com fins ara delegacions del Govern de la Generalitat. Els comissaris, però, no s'asseuran al banc vermell, si bé en algun cas assistiràn a les reunions del Consell.

—No s'ha acordat res respecte la creació de Direccions generals?

—Per ara, no; això vindrà més endavant.

—Ha estat presentat el Pressupost?

—Sí, i ha estat aprovat. Tenim un pressupost provisional que estarà en vigor durant tres mesos. És natural que en virtut del traspàs de serveis, tasca que, com sabem, s'està realitzant amb remarcable activitat, calgui procedir a la confecció d'un pressupost definitiu.

El pressupost —segui dient el senyor Macià—, és el reflex i la base de tot Govern. Per això la dictadura destinava en el seu pressupost la quantitat de mil cinc-cents milions al Ministeri de la Guerra, mentre que per escoles només n'havia reservat dos-cents milions. La dictadura, en el pressupost demostrava quin era l'espirit que l'animava, essencialment militarista i poc amic de la instrucció pública.

El pressupost que hem aprovat en el Consell, serà sotmès a la consideració del Parlament perquè l'aprovi i pugui registrar durant tres mesos.

Realitzat el traspàs de serveis, procedirem a la confecció d'un pressupost definitiu per dotzenes parts, tenint en compte, per damunt de tot, la unitat de Catalunya.

—Delegareu les funcions de President del Govern, en algun conseller?

—Sí; demà, al matí, delegaré aquestes funcions en el senyor Lluhi.

El senyor Macià digué després que s'havia acordat destinar la quantitat de vint-i-cinc mil pessetes a la "província" de Girona, en virtut de les desastroses ocasionades pels darrers temporals.

—Probablement —afegí—, demà, al matí, marxaré a Girona. Com sigui, però, que al vespre he d'assistir a una conferència que el senyor Arumí ha de pronunciar al Centre de Dependents, i per altra banda m'agradaria ésser tres o quatre dies per les co-

marques gironines, per tal d'apreciar aquelles desastroses, és fàcil que ajorni la sortida.

El senyor Macià s'acomiadà dels periodistes.

El Consell va continuar una bona estona reunit encara, per a despatxar alguns assumptes de tràmit.

PAUL BONCOUR

delegat permanent de França a la Societat de Nacions i ministre de la Guerra del Govern Herriot, el qual ha format nou Gabinet

La febre groga al Perú

Entre els camperols de la vall de Lares ha fet estralls

Lima. — Una epidèmia de febre groga està causant grans estralls a la vall de Lares.

Les informacions rebudes anuncien que han mort 300 camperols indis.

—Lima. — Entre els camperols indis de la vall de Lares, prop de Cuzco, fa grans estralls una febre epidèmica que es creu serà la febre groga.

En un sol Estat han mort 300 persones.

Arriben a Canàries sis deportats de Villa Cisneros

Las Palmas, 20. — Han arribat a aquesta capital, procedents de Villa Cisneros, sis deportats. Han vingut en el canoter "Canovas del Castillo". Les autoritats locals volien, primerament, tancar-los a la presó. Després s'acordà enviar-los a l'hospital, i finalment han estat allotjats en un hotel, on es troben sense poder sortir, vigilats per la policia. A la porta de l'hotel presten servei constant una parella de guàrdies de seguretat. Els deportats arribats són els senyors Leopold Treno, Camil Hurtado de Amezua, Ricard Chicharín, Nicanor Francesc Usaeta, Joan Josep Rodríguez Díaz i Joan Falcon, aquest darrer alcalde de la Rinconada (Sevilla). Com es recordarà, el cas del senyor Falcon fou discutit a la Cambra, i algun diputat digué que la seva deportació havia estat motivada per un error, puix que, segons sembla, el senyor Falcon militava en el partit radical-socialista.

El senyor Treno ha dit que torna perquè la seva dona ha emmalaltat, i que després tornarà novament a Villa Cisneros. Els altres cinc deportats no saben on se'ls condueix, puix que l'avís

que havien de marxar de Villa Cisneros el reberen mitja hora abans d'embarcar. Alguns d'ells no es troben massa bé de salut. Es queixen del tracte de les autoritats, si bé elogiaven la conducta dels funcionaris de la factoria. El dia de la Puríssima celebraren una missa, que fou oficiada pel canonge senyor Coll.

El viatge a bord del "Canovas del Castillo" ha estat bo. Hom sap que els deportats restaran aquí fins a demà, dimecres, en el qual dia embarcaran en el vapor "Ciudad de Cádiz". A Cádiz, el senyor Leopold Treno quedarà a disposició de les autoritats governatives, i hom suposa que els altres cinc deportats seran alliberats.

Els deportats passen l'estona amb un vell piano, resta del naufragi del vapor "Cataluña", que naufragà en aquestes aigües.

La tasca de la Comissió de Pressupostos

L'ACCIO D'ESPANYA AL MARROC I LA CESSIO DE DETERMINADES CONTRIBUCIONS A LA GENERALITAT

Madrid, 20. — Aquest matí s'ha reunit la Comissió de pressupostos i ha acordat els capítols relatius a Acció d'Espanya al Marroc, començant l'estudi de l'articulat.

Continuaran aquest estudi en la reunió d'aquesta tarda.

El capítol d'obligacions a extingir està pendent de la resposta de diverses minories prop de la petició feta sobre la situació del clergue pel senyor Abili Calderón.

La Comissió ha rebut un projecte de llei d'Hisenda sobre cessió de determinades contribucions a la Generalitat, proposant-se estudiar-lo detingudament.

L'ordre interior a Alemanya

Berlin, 20. — El gabinet Von Schleicher treballa en el decret presidencial que serà promulgat la setmana que ve i el qual serà intitulat: "Orde-nances per al manteniment de l'ordre interior."

El decret tendirà a evitar les batalles públiques entre bàndols polítics.

TOCAR DE PEUS A TERRA

Aquesta locució vulgar, sintetitzada de manera justa i fidedigna quina és la posició del Govern de la República en allò que afecta el complicadíssim problema del desarmament. Hi ha principis que no poden ésser convertits en realitat, per una sobtada inspiració ni per un cop de geni. Aspiracions augustes com la de la Pau Universal, disten molt, per ara, de poder sortir de l'esfera ideològica. No és prudent creure a ulls clucs que tots els molins de vent són gegants. Però és obertament perillós prendre tots els gegants per molins de vent.

El que governa, especialment, quan governa algú que té un alt sentit de la pròpia responsabilitat i roman, tot governant, fidel als principis que ha professat tota la vida, topa amb una de les funcions més difícils de resoldre per a l'home conscient i primmirat. Un dels aspectes més desagradables en la gestió del governant és la còmoda actitud fiscalitzadora de mants elements que, amb les mans deslligades de tota responsabilitat directa, es constitueixen en Catons i com a tals, censuren i amonesten. Què n'és de diferent, despotricar, de l'oposició estant, doctrines mitinesques, de fàcil ressò en la galeria, o tenir de fer front, des de dalt del pont del capità, a les incidències de la lluita del vaixell contra les ones!...

Tot allò que és prematur i no s'addiu a l'ambient que hom respira, ha de caure per necessitat en el buit més esgarriós. Així aquesta inefable proposició, efectista, sense cap probabilitat d'ésser presa en consideració, que ha propugnat, per boca de la senyoreta Campaamor, el desarmament absolut d'Espanya. Comprenem que la idea hagi obeït a un mòbil sincer. La dona, i més la dona republicana, sent una profunda aversió per la guerra i pels seus horrors i no s'està, tothora, de manifestar-ho. La senyoreta Campaamor, diríeu, que tenia un compromís, contret en les seves molt lloables intervencions en actes anti-bèl·lics, i ha aprofitat l'ocasió per a respondre a allò que algú esperava d'ella. Ha fet bé i cal felicitar-la. Però, alhora, cal que ens felicitem de què la seva iniciativa no hagi prosperat. Tenim l'absoluta seguretat que la senyoreta Kent; la senyora Nelken, detesten la guerra tan com la il·lustre signant de la proposició. Tanmateix, creiem que toquen més de peus a terra. Recordem, de passada, el duel oratori Kent-Campaamor. L'admirable ex-directora de presons, va assenyalar amb molt bon criteri els perills que entranya l'aplicació immediata del vot femení. La impetuosa Clarita no acceptà aquests perills. I el seu criteri va prevaler. El temps ens dirà quina de les dues tocava de peus a terra.

Per a demostrar, alhora, la distància que separa els bons propòsits de les aspres realitats, cal només que recordem la notabilíssima i humanitària gestió de Victòria Kent en la direcció penitenciària, que va establir-se contra una escullera de prejudicis, de miopies i d'incomprensions. D'haver estat acceptat el desarmament total — bella utopia! — de la senyoreta Campaamor, el resultat fóra més desencoratjador encara.

Manuel Azaña, per sort nostra, és home que no es deixa impressionar així com així. I de la mateixa manera que ofega les exigències de la pròpia sensibilitat ultra-liberal a profit d'un perfecte esquema de Govern, digne de tal nom, sap tapar-se les oïdes, com Ulises i els seus mariners, per tal de no sentir determinades cançons, l'harmonia aparent de les quals, d'escollir-les, ens duria com de la mà a un caos inharmoníic.

—No sé per què el Govern vol acabar amb els drets de l'Església.

—T'equivoques. Es amb els torts de l'Església amb els qui vol acabar.

DES DE LES CORTS CONSTITUENTS

MES SOBRE EL DISCURS DEL SENYOR PRIETO

Continua essent comentat el discurs d'Indalecio Prieto. Passada la impressió dels primers moments s'observa ara la importància de les afirmacions fetes per un ministre que milita en els rengles del socialisme. No per l'actitud de defensa del Poder públic que va adoptar, sinó per l'excés de to, i per alguns paràgrafs com aquell en què va definir la seva conducta proclamant que s'emmoillaria a ella tant si el partit l'acompanyava com si no.

Alguns comentaristes creuen que Indalecio Prieto, els ideals socialistes del qual sovint han estat negats pels seus adversaris i en algunes ocasions fins pels seus correligionaris, no tardarà a desplaçar-se del partit socialista i voldrà dirigir una força netament republicana.

Els partits republicans no estan encara ben definits i precisats. Al partit radical hi han molts homes de dreta, fins de dreta extrema, i alguns homes liberals i esquerristes. Els radicals socialistes mantenen el mateix confusisme. Acció Republicana se'n salva, però això és deu al prestigi i al cabdillatge d'Azaña que s'imposa a tots i marca orientacions i procediments que s'accepten sense discussió.

Tot aquest món polític s'ha format en hores revolucionàries i confuses sota el denominador de República, apropiant-se cada un per afinitat de simpaties o d'ideals o raons de localitat, tot això com a elements igualment determinats. Però en el curs de les incidències polítiques, de les realitats de cada dia, i de les discussions de doctrina, no tothom es troba bé on està, i no tots són allà on els pertoca.

No té, pel mateix, res d'estrany que en un esdevenidor proper es modifiqui el panorama dels grans partits nacionals.

Madrid, 19-32.

Els armaments

Alemanya demanarà que França destrueixi les seves fortificacions de l'Est

París. — Comuniquen de Carlsruhe que la "Badische Presse" examina la qüestió de la vora esquerra alemanya del Rin, que està desmilitaritzada, i la de la zona neutra de la vora dreta que s'estén sobre una profunditat de 50 quilòmetres. L'articulista fa ressaltar que les estipulacions del Tractat de Versalles són unilaterals en aquest sentit, i que solament obliguen a Alemanya. Afegix que ara que està admès el principi de la igualtat de drets és el moment de preguntar-se com es va a resoldre aquesta qüestió de les fortificacions.

Creu el periòdic que les estipulacions del Tractat no poden conservar el seu sentit unilateral, tota vegada que Alemanya té també el desig de conservar la seva seguretat. Creu que Alemanya insistirà prop de França per tal d'obligar-la no solament a desmantellar totes les seves fortificacions de l'Est en aquesta zona, sinó a suprimir també els seus polvorins, dipòsits d'armament, parcs i camps d'aviació, en una zona equivalent a l'alemanya.

Afegeix l'"Badische Presse": "Creiem que en aquest sentit intervindrà el Govern del Reich, no solament en defensa dels interessos d'Alemanya, sinó, en general, dels del desarmament. En cas de negativa, Alemanya no tindrà altre remei que fer ús de la "Gleichberechtigung", de manera que la zona desmilitaritzada desaparegui del mapa."

Els passats dies una comissió de la qual formava part el general von Heibmann, estigué a l'antic camp de maniobres d'Heubert, on en temps de pau formaven les forces de Baden i Württemberg. Aquesta comissió estigué estudiant ja la manera d'habilitar novament els antics camps de maniobres amb vistes a l'establiment de guarnicions.